

Arrest

nr. 82 133 van 31 mei 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 24 november 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid van 25 oktober 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 april 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRAKCE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 18 mei 2010 een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) in.

1.2. Op 25 oktober 2010 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, tot de ongegrondheid van de onder punt 1.1. vermelde aanvraag. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 18/05/2010 werd ingediend door:

{..}

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en):

De aangehaalde medische problematiek wordt niet aanvaard als grond tot het bekomen van een verblijfsmachtiging in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980.

Op basis van de beschikbare medische gegevens stelt de controlearts (zie bijgevoegd medisch verslag van 13/10/2010 in bijgevoegde gesloten omslag) dat betrokkene aan drie aandoeningen lijdt. De controlearts merkt op dat betrokkene voor de eerste aandoening medicatie neemt. Wat betreft de tweede aandoening blijkt niet dat haar toestand niet stabiel is en met betrekking tot de derde aandoening dient opgemerkt te worden dat er geen labo werd voorgelegd waaruit de correcte diagnose zou kunnen blijken.

De vraag stelt zich in hoeverre betrokkene voor behandeling terechtkan in het land van herkomst, Armenië. Uit informatie (zie medisch advies in gesloten omslag) blijkt dat betrokkene voor verdere opvolging en behandeling terechtkan in Armenië.

De controlearts concludeert dan ook dat de aangehaalde medische aandoeningen, hoewel deze beschouwd kunnen worden als aandoeningen die een reëel risico kunnen inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld en opgevolgd worden, geen reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling in het land van herkomst aangezien deze behandeling en opvolging beschikbaar zijn in het land van herkomst, met name Armenië. Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland.

De controlearts stelt eveneens in zijn verslag dat betrokkene kan reizen. Uit beschikbare medische gegevens blijkt niet dat zij momenteel gehospitaliseerd is, noch dat er sprake is van een actuele instabiele medische toestand of een actuele medische contra-indicatie om te reizen.

Aangezien behandeling en opvolging voor de aandoening beschikbaar is, stelt zich de vraag naar de toegankelijkheid van de medische zorgen. Uit informatie waarover DVZ beschikt (zie administratief dossier) blijkt dat de gespecialiseerde zorgen in Armenië gratis zijn op voorschrift van de huisarts. Dat in Armenië geen systeem van sociale zekerheid bestaat, doch dat de zorgen gratis zijn voor patiënten uit de sociaal zwakkere groepen of voor patiënten met ziekten die opgenomen zijn op de lijst voor gratis zorgen. Dat zeker twee aandoeningen van betrokkene opgenomen zijn op de lijst voor gratis zorgen.

Uit het medisch advies van de controlearts blijkt niet dat betrokkene arbeidsongeschikt is, zij kan dus instaan voor de eventuele bijkomende kosten van de behandeling. Verder kan betrokkene beroep doen op hulp van de International Organisation for Migration. De IOM ondersteunt de Armeense regering op het gebied van migratie. De IOM wil tevens de zelfstandigheid en integratie verbeteren voor mensen die terugkeren naar Armenië. Zo assisteert de IOM terugkerende Armeniërs bij hun reïntegratie. Deze terugkeerders kunnen microkredieten krijgen om een nieuw leven op te bouwen

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). “

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Gelet op het ondersteunend betoog gaat de Raad er van uit dat verzoekster in een enig middel de schending beoogt op te werpen van de artikelen 9ter en 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, evenals de schending van de *“algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel”*, van de rechten van verdediging en van het artikel 3 EVRM.

Verzoekster betoogt als volgt:

“DOORDAT verweerder stelt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf, door verzoekster ingediend op 18 mei 2010, ontvankelijk is doch ongegrond om reden dat uit de door verzoekster voorgelegde medische attesten geen aandoening in haar hoofde zou blijken die een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer geen behandeling in het herkomstland is.

TERWIJL verzoekster bij haar aanvraag dd. 18 mei 2010 en drie navolgende schrijvens dd.17/09/2009, dd. 25 augustus 2010, dd. 26 september 2010. en dd. 10 oktober 2010 resp. drie medische verslagen (dd. 12 mei 2010 van dokter E.D.(...)), één medisch verslag (dd. 6 augustus 2010 van dokter E.D.(...)), één medisch verslag (dd. 21 september 2010 van dokter S. A.C.(...)) en één medisch verslag (dd. 4 oktober 2010 van dokter S. A.C.(...)) had voorgelegd waaruit voldoende bleek dat zij wel degelijk lijdt aan enkele medische aandoeningen die van die aard zijn dat zij niet in staat is om lange reizen te ondernemen en dat een terugkeer naar haar herkomstland wel degelijk een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit.

Uit de door de FOD Binnenlandse Zaken gegeven motivering blijkt niet dat verweerder in de bestreden beslissing van niet-gegrondheid van de aanvraag om machtiging van verblijf de diverse gegevens die beschikbaar zijn in verzoeksters dossier op een zorgvuldige en redelijke manier in acht heeft genomen.

Door de aanvraag tot verblijfsmachtiging af te wijzen op grond van het feit dat uit de voorgelegde attesten niet zou blijken dat verzoekster zou lijden aan een medische aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling bij een terugkeer, blijkt dat verweerder niet in alle objectiviteit alle concrete en individuele elementen die werden aangehaald in het verzoekschrift tot verblijfsmachtiging dd. 18 mei 2010 en drie navolgende schrijvens dd. 25 augustus 2010, dd. 26 september 2010 en dd. 10 oktober 2010, zowel afzonderlijk alsook gemeenschappelijk, voldoende en op een redelijke wijze in overweging heeft genomen.

Vooreerst heeft verzoekster wel degelijke enkele objectieve en verifieerbare medische verslagen voorgelegd aangaande de medische aandoeningen waaraan zij lijdt, met name voegde zij bij haar aanvraag dd. 18 mei 2010 drie medische verslagen bij opgesteld door dokter E.D.(...). Vervolgens maakte zij aan de diensten van verweerder n.a.v. drie navolgende schrijvens dd. 25 augustus 2010, dd. 26 september 2010 en dd. 10 oktober 2010 telkens resp. één medisch verslag (dd. 6 augustus 2010 van dokter E.D.(...)), één medisch verslag (dd. 21 september 2010 van dokter S. A.C.(...)) en één medisch verslag (dd. 4 oktober 2010 van dokter S. A.C.(...)) over.

Aan de hand van de in totaal zes overgelegde medische verslagen kon worden afgeleid dat de medische aandoeningen waaraan verzoekster lijdt van die aard zijn dat een verdere gespecialiseerde medische opvolging noodzakelijk, met name dat een regelmatige opvolging door een gynaecoloog, hematoloog en een psychiater noodzakelijk is.

Op basis van de voorgelegde medische verslagen bleek dat een medische behandeling lopende was; dat deze medische behandeling minstens een jaar zou duren; dat verzoekster niet in staat is om te reizen en dat er geen adequate medische behandeling bestaat in verzoeksters land van herkomst.

Minstens werden de medische aandoeningen waaraan verzoekster lijdt door de ambtenaar-geneesheer ten onrechte geringschat.

Uit de door verzoekster voorgelegde medische verslagen bleek dat een gegronde verklaring van de aanvraag tot verblijfsmachtiging cfr. artikel 9ter van de Vw. wel degelijk een rationele en aanvaardbare oplossing is.

Ten tweede blijkt uit de door verzoekster voorgelegde medische verslagen dat een medische behandeling van verzoekster momenteel lopende is en dat er tevens nog medische behandelingen voorzien zijn.

De door verzoekster voorgelegde medische verslagen (dd. 12/05/2010 en 06/08/2010 van dokter Eliviha Diana; dd. 21/09/2010 en 04/10/2010 van dokter S. A.C.(...)) bevatten een overzicht van de medische aandoeningen waaraan zij lijdt.

Als haar behandelende artsen bevestigen dat er medische behandelingen lopende zijn en dat er bovendien nog medische behandelingen voorzien zijn (m.a.w. aanvullende onderzoeken); dan zou dit redelijkerwijze moeten kunnen volstaan.

De ambtenaar-geneesheer beperkt zich in zijn advies dd. 13 oktober 2010, waarop verweerder zijn weigeringsbeslissing dd. 25 oktober 2010 heeft gebaseerd, hoofdzakelijk tot het geven van een loutere beschrijving van de door verzoekster voorgelegde medische verslagen om daarvan vervolgens een synthese weer te geven.

De ambtenaar-geneesheer gaat er kennelijk van uit dat de medische aandoeningen in hoofde van verzoekster wel degelijk aanwezig zijn, doch beperkt er zich ten onrechte toe te stellen dat een medische behandeling in Armenië beschikbaar zou zijn.

Ten derde is de motivering in de bestreden beslissing in tegenstrijd met de door verzoekster voorgelegde medische verslagen (dd. 12/05/2010 en 06/08/2010 van dokter E.D.(...); dd. 21/09/2010 en 04/10/2010 van dokter S. A.C.(...)). In tegenstelling tot hetgeen verweerder laat uitschijnen in de bestreden beslissing ("Wat betreft de tweede aandoening blijkt niet dat haar toestand niet stabiel is..."), blijkt uit de voorgelegde medische verslagen wel degelijk dat de medische toestand van verzoekster absoluut onstabiel is; meer zelfs; de behandelende arts waarschuwt dat er een acuut gevaar op suicide bestaat! (Zie STUK 4, pag. 2 dat was toegevoegd bij de initiële aanvraag dd. 18/05/2010: "Wat zijn de mogelijke complicaties? Behandeling in dat geval? Ac. Psychose, suicide, Fertilitiestoornissen Ernstige anemie – chronische hartfalen (Zie ook STUK 7, pag. 2 dat was toegevoegd n.a.v. een navolgend schrijven dd. 25/08/2010 "D/ Wat zouden de gevolgen en de mogelijke complicaties zijn indien de behandeling wordt stopgezet? Acute psychose, suicide. Acute hemoragie met hemorragische shock...)) Noch in het advies van de controle-arts, noch in de bestreden beslissing werd met deze waarschuwingen van de behandelende arts enige rekening gehouden. Integendeel! De motivering in de bestreden beslissing druist in tegen de inhoud van de voorgelegde medische attesten. Verweerder vergenoegt zich ten onrechte met het louter tegenspreken van de medische verslagen van de behandelende geneesheer van verzoekster.

Ten vierde verwijst de controle-arts in zijn advies dd. 13 oktober 2010 naar zgn. correspondentie dd. 16/12/2008 en dd. 21/01/2002 met e.z. dokter A. Babloyan uit Yerevan, Armenië, waaruit volgens de controle-arts zou moeten blijken in Armenië psychiaters en psychiatrische voorzieningen in Armenië aanwezig zijn en ook hematologische opvolging mogelijk is; zonder evenwel een kopie van deze correspondentie aan verzoekster mee te delen.

Op die manier wordt aan verzoekster en aan haar behandelende artsen de mogelijkheid ontnomen om kennis te nemen van de inhoud van deze correspondentie ; deze te onderzoeken en om vervolgens na te gaan of deze al dan niet op verzoekster zelf van toepassing is.

Verzoeksters rechten van de verdediging worden geschonden omdat hij de zgn. correspondentie tussen de controlearts en de Armeense arts inhoudelijk niet kan verifiëren laat staan dat zij deze aan enige kritiek zou kunnen onderwerpen.

Ten vijfde schendt verweerder de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel. Verweerder had de mogelijkheid om verzoekster aan een medisch onderzoek te onderwerpen doch heeft ten onrechte nagelaten om dit te doen. Een medisch onderzoek had ongetwijfeld een ander licht geworpen op de zaak. Door verzoekster niet aan een medisch onderzoek te onderwerpen, doch zich te beperken tot het advies van de ambtenaar-geneesheer, dat strijdig was met de medische attesten van de behandelende artsen, schendt verweerder de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel. In haar schriftelijke aanvraag dd. 18 mei 2010 had verzoekster nochtans formeel aangeboden dat zij bereid is om onmiddellijk in te gaan op iedere uitnodiging vanwege de ambtenaar-geneesheer en dat zij ten allen tijde bereid is om op eerste vraag nadere toelichting te verstrekken, schriftelijk dan wel mondeling. Gezien de medische attesten dd. 12/05/2010, dd. 06/08/2010, dd. 21/09/2010 en 04/10/2010 van de behandelende artsen van verzoekster enerzijds en anderzijds het advies dd. 13/10/2010 van de ambtenaar-geneesheer op cruciale punten tot tegenstrijdige conclusies komen, was het noodzakelijk om verzoekster minstens aan een medisch onderzoek te onderwerpen. Door dit niet te doen, doch zich te beperken tot een verwijzing naar het voorbarige en foutieve advies van de ambtenaar-geneesheer, heeft verweerder op kennelijk onredelijke wijze besloten om de aanvraag op grond van artikel 9ter Vw. ongegrond te verklaren. Minstens schendt de bestreden beslissing dd. 25 oktober 2010 de motiveringsverplichting doordat op deze argumenten in de aanvraag dd. 18 mei 2010 helemaal niet werd geantwoord.

Het is duidelijk dat de aangevochten beslissing foutief is en onafdoende gemotiveerd en dat zij een schending uitmaakt van de motiveringsplicht zoals bepaald in de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel.

Tegelijk schendt de bestreden beslissing artikel 62 Vw. en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29/07/1991.

Overeenkomstig artikel 62 van de Vreemdelingenwet moeten alle administratieve beslissingen met redenen omkleed worden.

Artikelen 2 en 3 van de Wet van 29/07/1991 voorzien dat de bestuurshandelingen, onder haar toepassingsgebied vallend, uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de opgelegde motivering in de

akte de juridische en de feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn.

De motivering moet correct zijn en afdoende, en de omvang van de motivering moet aangepast zijn aan het belang van de beslissing.

De motivering is niet afdoende als het gaat om:

Vage, duistere of niet terzake dienende uitleg, onduidelijke, onnauwkeurige, ongeldige of niet plausible motiveringen, stereotiepe, geijkte of gestandaardiseerde motiveringen (Van Heule D., De motiveringsplicht en vreemdelingenwet, TVVR 1993,67 cv.).

3) Schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Uit de door verzoekster bij haar aanvraag dd. 18 mei 2010 voorgelegde medische verslagen bleek dat verzoekster niet in staat is om lange reizen te ondernemen en dat een adequate medische behandeling in haar herkomstland voor haar niet toegankelijk is waardoor een terugkeer onmogelijk is.

Een plotse onderbreking van de huidige medische begeleiding en een gedwongen terugkeer van verzoekster naar haar land van herkomst, houdt dan ook een schending in van artikel 3 E.V.R.M.

Artikel 3 van het E.V.R.M. bepaalt het volgende: (...)

Artikel 3 : Verbod van foltering

Een terugkeer naar haar land van herkomst is - minstens in de huidige omstandigheden- in die optiek voor verzoekster totaal niet aangewezen.

Gelet op deze moeilijke omstandigheden is het dan ook van belang dat de verdere noodzakelijke medische behandelingen in België kunnen blijven voortgezet worden.

Gelet op de kwetsbare toestand van verzoekster houdt een terugkeer naar haar herkomstland wel degelijk gezondheidsrisico's in voor haar gezien de lopende medische hulpverlening alsdan in het gedrang komt.

4) Schending van het redelijkheidsbeginsel:

Verzoekster is van oordeel dat verweerder het redelijkheidsbeginsel miskend heeft.

Bij haar verzoekschrift dd. 18 mei 2010 en drie navolgende schrijvens dd. 25 augustus 2010, dd. 26 september 2010 en dd. 10 oktober 2010 had verzoekster in totaal zes medische verslagen voorgelegd aangaande de medische aandoeningen waaraan zij lijdt.

Uit de voorgebrachte medische attesten opgesteld door de behandelende artsen {...} bleek dat de medische aandoeningen in hoofde van verzoekster van die aard zijn dat zij nood heeft aan een regelmatige opvolging door een psychiater, gynaecoloog en hematoloog en dat er geen alternatieven bestaan voor de lopende behandeling.

De voorgelegde medische verslagen betreffen objectieve en verifieerbare documenten

Verweerder had de mogelijkheid om verzoekster aan een medisch onderzoek te onderwerpen doch heeft ten onrechte nagelaten om dit te doen. Een medisch onderzoek had ongetwijfeld een ander licht geworpen op de zaak. Het is onredelijk dat verweerder verzoekster niet aan een medisch onderzoek heeft onderworpen, doch zich louter beperkt heeft tot een verwijzing naar het advies van de ambtenaar-geneesheer dd. 13 oktober 2010, dat niet volledig was en strijdig was met de medische verslagen van de behandelende artsen.

Het gegrond verklaren van verzoeksters aanvraag tot verblijfsmachtiging cfr. artikel 9ter Vw. is een redelijke, rationele en aanvaardbare oplossing.

Om al de hierboven aangehaalde redenen dienen derhalve de beslissing van verweerder dd. 25 oktober 2010 te worden vernietigd."

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is, bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.3. Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat essentiële stukken ontbreken om de naleving van de materiële motiveringsplicht door de verwerende partij te beoordelen. Zo ontbreekt de correspondentie dd. 21 januari 2002 en 16 december 2008 van professor B.(...) zodat niet kan nagegaan worden of de verwerende partij terecht geoordeeld heeft dat hematologische opvolging en psychiatrische opvang beschikbaar is in Armenië. Dit terwijl het bestaan van een adequate medische behandeling in het herkomstland door de verzoekende partij betwist wordt.

Uit de argumentatie van verzoekster blijkt dat het noodzakelijk is inzage te hebben van de stukken die geleid hebben tot de oordeelsvorming vervat in de bestreden beslissing. De Raad kan niet nagaan of de administratie uit de inlichtingen waarover zij beweerde te beschikken wel de juiste conclusie getrokken heeft. Daar de administratie deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad gesteld heeft, maakt ze de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71 867). Derhalve dringt de nietigverklaring van de bestreden beslissing zich op.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 25 oktober 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend en twaalf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

S. DE MUYLDER